

Pr. Nicolai Boian

CALEA UCENICULUI

– *trepte spre Lumină* –

Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului

Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

Doxologia
Iași, 2021

Cuprins

Capitolul I. GÂNDUL DE DUMINICĂ	15
Cel mai frumos mesaj	15
Mila lui Dumnezeu ne ține în viață	16
Cât e de bine și de frumos!	17
Cei mai frumoși oameni	18
Doamne, nu pot să rabd!	19
Ajută-mă, Doamne, să răspund dragostei Tale!	20
Sunt daruri pe care trebuie să ți le iei singur	21
Nu există nimeni și nimic în viață mai important ca Dumnezeu	22
Doamne, Tu pe toate le știi!	24
Pe Dumnezeu trebuie să-L simți	25
Unde se simte mai intens prezența lui Dumnezeu?	26
Învățătorul cel mai bun	27
Sfinții de printre noi	28
Dumnezeu niciodată nu rămâne dator!	29
Dumnezeu totdeauna Se pleacă spre noi, dar ne găsește ocupați	29
Păzește-ți inima!	30
Pacea se află în inima fiecăruia	31
Să nu uităm!	32
Fericită-i familia creștin-ortodoxă	33
Rugăciunea soților unul pentru altul este cel mai frumos dar ce poate fi oferit în fiecare zi	35

Fii bun de dragul mamei!	79
Mesaj mamei	38
Infidelitatea în familie	39
Avortul este un gol în suflet	40
Capitolul II. CUVINTE DE PE VATRA INIMII	44
Glasul Vieții	44
Locul lui Dumnezeu	45
Fuga de Dumnezeu	46
7 laude Maicii Domnului	47
Maica Domnului este numită „Biserică însuflețită”	50
Fericit bărbatul care n-a umblat în sfatul necredincioșilor... ..	53
Două lucruri importante să învățăm în viață: a iubi și a răspunde iubirii!	55
Să analizăm cum procedăm: după cum învățăm!	57
Oamenii răutăcioși nu pot fi de încredere	58
Când te întâlnești cu răutatea, trebuie să o stăpânești!	58
Să nu înlocuim rugăciunea	60
Frica de sfârșitul lumii. Soluție	62
„Crucea” omului dusă cu demnitate se face pod peste prăpastie și scară către Cer	65
Postul – „vremea împlinirii dorințelor”	66
Prin post, dorim în Rai, Doamne!	68
Scopul vieții pământești	71
Diferența dintre „toți” și „mulți” în Sfânta Evanghelie	73
Cum biruim visele înfricoșătoare	73
Vina timpului nevinovat	76
Vulturul din Anzi	77
Cea mai mare minciună	80

Calea spre Dumnezeu	80
Oglinda sufletului	81
Educația muzicii	82
Nu există cărți căzute din cer	83
Hristos a înviat din morți!	85
Capitolul III. PSIHOTERAPIE ORTODOXĂ	87
Fii sincer față de tine însuși!	87
Jertfa	68
În spatele unui lucru măreț stă o jertfă	68
Dramatizarea – hoțul de putere sufletească	69
Gândurile rele sunt ca un bulgăre de zăpadă	91
De ce oamenii iartă, dar nu uită și varsă venin vechi la greșeală nouă?	92
Conștientizarea neputinței omenești și a Atotputerniciei Dumnezeiești sunt aripi pentru rugăciune	93
Ispita păcii	95
Când nu știi ce să alegi sau să faci: închipuie-ți ce sfat i-ai da prietenului tău!	96
Problema numărul 1 a tristeții și dezamăgirii	97
De la fiecare om trebuie să înveți ceva bun!	98
Prinde gândul cel bun!	99
Să ai ceva bun totdeauna!	100
E minunat să te simți liber!	102
Nu ai nici un motiv să fii invidios! Invidia ta nu te lasă să-ți vezi bucuriile!	103
Cea mai mare lipsă a omului poate fi numai harul lui Dumnezeu	107
Hotărârea este mama succesului	108

Atunci când știi că pe toate ți le rânduiește Dumnezeu nu poți suferi, nu poți pierde nimic. Numai mândria nu te lasă să crezi...	109
Fără Dumnezeu doar încercăm: să iubim, să fim buni, milostivi, altruști...	110
În toate, „Cu ajutorul lui Dumnezeu”!	113
Trei sensuri pentru aceeași muncă	113
Fii sincer întotdeauna!	114
Suferința biruitoare	115
Nu te întrista, omule!	117
Dorul sufletului	117
Așteptarea și graba: două extreme ale vieții	118
Să simțim oamenii! Să simțim puterea cuvintelor!	119
Fii mulțumit! – o cheie a fericirii	120
Capitolul IV. TREPTE SPRE LUMINĂ	122
Ah, mândria asta mi le fură pe toate!	122
Cea mai prețioasă înțelegere	123
„Pe om îl obosește mai tare ce trebuie să facă, decât ceea ce face pe moment.” 30 de sfaturi pentru liniște și succes	123
10 sfaturi părinților cu copii	127
Sfaturi pentru înviere	128
Oare te îndoiești în cele bune?	130
Îndoiala cea bună	131
Tu ce vei răspunde?	132
Ce este mai bine?	135
20 de categorii de oameni, în raport cu Dumnezeu	137
12 lucruri pe care să nu le crezi	140
Unde nu este Dumnezeu, locul nu poate fi gol!	142
17 obiective de aur, greu de realizat	143

Dumnezeu este (ca) Dragostea,	
Îl simt doar cei îndrăgostiți!	144
O rugăciune puțin cunoscută a lui Antoine de Saint-Exupéry,	
o sinteză înțeleaptă de cerințe	145
19 sfaturi pentru liniște, într-o lume aglomerată	
care fuge	146
Capitolul V. RUGĂCIUNEA ESTE RESPIRAȚIA	
ȘI PUTEREA SUFLETULUI	149
Pravila de rugăciune: „Bogorodicinaia”	
(a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu)	149
Capitolul VI. CÂTEVA RĂSPUNSURI CĂTRE TINERI	157
De ce tinerii se sinucid sau „Unde este Dumnezeu”?	157
Există Dumnezeu? Răspuns unei tinere	159
15 sfaturi pentru tinerii care doresc	
să-și păstreze fecioria	161
Pentru cei ce „în curăție și în viață cinstită viețuiesc”	
se roagă întreaga Biserică Ortodoxă de pretutindeni	165
E păcat să ai relații trupești înainte de căsătorie?	166
Mi-am pierdut fecioria; pot redeveni curat?	171
Cu cine să mă căsătoresc? Test pentru conștiință	175
Capitolul VII. CUGETĂRILE UCENICULUI	179
227 de gânduri prin care văd lumea altfel	179
Capitolul VIII. NOTE PENTRU ÎNGERI. POEZII	195
Lumina Lui	195
Timpul mamei	196
Familia-n prag de Rai	196
Înălțarea Domnului	197
Poezie Maicii Domnului	198
Satul meu	198

Scurtimea timpului veșnic	199
Semnele primăverii	200
Să nu uităm de sărbători!	201
Cuvânt pentru feciorie	202
Omagiu fecioriei	203
Suflet de poet	203
Dorul	204
Taina frumosului	205
Mai poți, oare, să fii străin?	206
Așteptarea iernii	206
ÎN LOC DE EPILOG	208
Fiți fericiți!	208
Rugăciune către Preasfântul Duh, a Sfântului Simeon	
Noul Teolog	211

Capitolul I

GÂNDUL DE DUMINICĂ

Cel mai frumos mesaj

Există un mesaj universal, dar care devine personal, pe care trebuie să-l cunoască toți oamenii! Este cel mai frumos mesaj, deoarece vine din partea Celui Care iubește! Mesajul poartă cel mai curat caracter al sfințeniei; el este preaplin de adevăr și iubire, deoarece este un mesaj de dragoste!

„Dumnezeu ne iubește! Dumnezeu mă iubește nespus!” Acest mesaj, dragi cititori, odată ce a răsunat în ureche și a fost primit cu recunoștință, coboară pe scara inimii, se înalță pe scara minții, învinge rațiunea, întărește credința și e în stare să schimbe cursul vieții tale și al întregii lumi.

Dacă omul ar conștientiza acest glas ce șoptește mereu în ușa inimii, ar fi un uriaș al iubirii! Și mesajul acesta se repetă mereu, ca tu să te încredințezi, să știi că este adevărat, să le poți spune și celorlalți că „Dumnezeu ne iubește!”.

Dumnezeu te iubește enorm, dar, omule drag, nu poți simți această dragoste a lui Dumnezeu fiindcă ea te arde! Focul curăță aurul, dar arde și pădurea. Focul face să curgă fierul, mistuie boala, virușii, dar totodată poate frige, destrăma, distruge. Iubirea lui Dumnezeu este un foc, care curăță sufletele celor care răspund la dragostea lui Dumnezeu și îi arde pe cei care fug de Dumnezeu. Nu există puțină dragoste: ori iubești, ori nu! Există un urcuș al iubirii, pe care trebuie să-l urcăm cu

toții, treaptă cu treaptă, ca să ajungem la comuniunea cu Dumnezeu! Este posibil, pentru fiecare!

Acest cuvânt al lui Dumnezeu este armă și apărare, bucurie și mângâiere, nădejde și soluție, putere și credință, dragoste și pace, înțelepciune și viață! Puneți acest mesaj în inima dumneavoastră și să nu vă îndoiiți de el niciodată!

Niciodată în viața aceasta să nu te îndoiești, omule, că Dumnezeu te iubește! Adu-ți aminte de aceste cuvinte „mari și bătrâne”, că ele sunt salvarea ta!

Cred și mărturisesc că Dumnezeu mă iubește!

Mila lui Dumnezeu ne ține în viață

Din mila „nemăsurată” a Domnului se întâmplă toate cele bune în viața noastră! Mila lui Dumnezeu ne ajută și ne mângâie când suntem în necazuri, când căutăm soluții, când avem nevoie de minuni! Mila lui Dumnezeu este nădejdea noastră, fiindcă nu ne facem socoteala după faptele noastre, ci după mila lui Dumnezeu. „Dumnezeu ne dăruiește Raiul nu ca răsplată pentru faptele bune ale noastre, căci ele foarte puțin valorează, ci pentru credințioșia cu care împlinim poruncile dumnezeiești și pentru harul lui Dumnezeu Care desăvârșește faptele bune și rugăciunea noastră”, ne spune Sfântul Marcu Ascetul.

Foarte limpede și frumos desprindem bucuria că suntem sub mila Domnului din pilda evanghelică în care se relatează despre samarineanul milostiv. Or, după cum ne tâlcuiesc Sfinții Părinți, cel căzut între tâlhari este omul, lumea, iar samarineanul milostiv este Hristos, Căruia „i s-a făcut milă” (Lc. 10, 33) și S-a îngrijit de om. Timpul verbului este mereu prezent: lui Dumnezeu veșnic Îi este milă de noi.

Mila lui Dumnezeu ne iartă păcatele, ne dăruiește ploaia, ne călăuzește prin Îngeri și Sfinți, ne trimite harul în ajutor și ne întărește în credință, nădejde, dragoste.

Iubiți cititori, Iisus Hristos nu ne vorbește doar în pilde, ci ne oferă învățături absolut necesare pentru păstrarea vieții sufletului! El îndeamnă pe fiecare: „Mergi și fă și tu asemenea!” (Lc. 10, 37); „Du-te și îmbracă pe cel gol, hrănește pe cel flămând, cercetează (nu zice vindecă) pe cel bolnav, vizitează pe cel închis, îngroapă pe cel mort, mângâie pe cel suferind, miluiește pe săraci!” (cf. Mt. 25, 35-37); „Du-te și educă copiii corect, învață în duhul dragostei, roagă-te pentru toți”; „Nu osândi pe nimeni, nu certa, a Mea este judecata” (cf. Lc. 6, 37), „Milă voiesc, iar nu jertfă” (Mt. 9, 13), ne zice Iisus-Domnul.

Să fim milostivi „precum Dumnezeu-Tatăl (ne) este” (Lc. 6, 36). E un îndemn privilegiat pe care ni-l dă Hristos, chemându-ne să ne asemănăm după lucrare cu El! E puțin să dai un leu unui cerșetor; adună o sumă mai mare și ajută o familie cu mulți copii, un bătrân sărac, Biserica, un nevoiaș. Fă o milostenie care într-adevăr să ajute!

Prin milostenie ne arătăm recunoștința față de Dumnezeu pentru mila Lui pe care o revarsă peste noi!

Mila lui Dumnezeu, dragi cititori, să o cerem în permanență, ea fiind Călăuzitoarea noastră spre Împărăția Milei – Împărăția lui Dumnezeu, și să nu uităm că scara noastră către Dumnezeu este milostenia!

Cât e de bine și de frumos!

Cât e de bine și de frumos:

să știi să vorbești cu înțelepciune, dar să poți și să ascuți;
să fii drept, dar să ai răbdare;
să fii învățat, dar să fii ascultător;
să fii frumos, dar să iubești simplitatea;
să fii convingător, dar să iubești adevărul;
să fii sănătos, dar să te rogi totdeauna pentru cei bolnavi;
să ai bani, dar să nu fii lacom și zgârcit;
să fii mamă bună, dar să iubești și părinții;

cât e de bine că există tineri feciorelnici și ce frumos e dacă au ca exemplu curăția îngerilor!

Cât e de bine și de frumos:

să te duci la Biserică, dar ieșind de acolo să-L iei pe Hristos cu tine și să-L împarți și celorlalți;

să faci bine pentru bine, dar să dăruiești și iertare în loc de răzbunare;

să înveți, dar cunoștințele tale să aducă bucurie oamenilor;

să observi, dar să nu judeci;

să ții post de alimente, dar „să nu mănânci oameni”¹;

să fii puternic, dar să nu obișduiești;

să fii strâmtorat, dar să nu furi;

să fii bogat, dar neapărat să fii milostiv;

să ai o familie mare, dar toți să se împace și să se ajute reciproc;

să fii primul, dar să împarți cununa;

să fii un om cu virtuți, dar izbânda să o pui pe seama lui Dumnezeu!

Cât e de bine și de frumos când oamenii se iubesc cu iubire sfântă și Îl au pe Dumnezeu în mijlocul lor, bunătatea și curățenia inimii sunt măsura oricărei fapte și calități!

Cei mai frumoși oameni

Ce frumoși sunt oamenii de sărbători, de Învierea Domnului, de Paște la blajinilor, de Nașterea Domnului!

Femeile sunt îmbrăcate frumos, în rochii sau fuste cuviincioase, care pun în evidență și accentuează gingășia, feminitatea, grația și tandrețea lor!

Oameni frumoși! Oamenii care merg la părinți, la biserică, la spitale, la nevoiași sunt cei mai frumoși oameni!

¹ Patriarhul Pavle al Serbiei.

Bărbați în cămașă și pantaloni la dungă, eleganți prin prospețimea curățeniei! Familiile întregi adunate în numele credinței sunt compuse din cei mai frumoși oameni!

A trecut Postul cel mare, Paștele, trec sărbătorile, oare vor mai fi oameni frumoși, oare îi vom mai vedea fugind ca primăvara, grăbindu-se încet și siguri spre biserică, spre părinți, spre milostenie?...

Doamne, nu pot să rabd!

Doamne, Iisuse Hristoase, știi că toți rabdă ceva în viața aceasta! Și trebuie să răbdăm până la sfârșit, că aceasta este calea nădejzii spre bucurie!

Dar ce să rabd eu, Doamne?! O să rabd, Doamne, dar nu acum! Știi că trebuie să rabd ceva, dar oare ce să rabd eu?!

Să nu am mașină? Nu! Îmi trebuie mașină, am soție, am copii...

Poate să nu am casă? Nu! Casă îmi trebuie, e foarte greu fără casă!

Poate să am o boală? Nu acum, am atâtea de făcut, sunt tânăr! Trebuie să arăt bine, să muncesc. Am copii, trebuie să-i înșor. Sau: Sunt bătrân, și așa mi-e greu.

Poate o boală mai ușoară? Nu, pentru că ochii sunt importanți, inima la fel... Fără mâini e foarte greu... iar cea mai mare durere este de dinți... sau de urechi.

Să pierd pe cineva drag? Dar îi iubesc atât de mult!

Să mă vorbească de rău vrăjmașii, cunoscuții? Păi eu, care sunt drept, să fiu clevetit? Dar mă străduiesc atât de mult! Mă străduiesc pentru bine, pentru vecini, pentru lume! Doamne, nu pot să rabd nedreptatea, așa cum ai răbdat-o Tu!

Doamne, ce să rabd? Tu ai răbdat Crucea, ai fost pironit și ai arătat că numai prin suferință omul merge spre Înviere.

Să nu mă pot mărita/înșura? Să nu pot avea copii? Doamne, tare mi-e greu când nu se face după voia mea!

E greu că nu înțeleg așezarea bună a vieții, după voia Ta, pe care dacă aș primi-o, toate din viața mea s-ar întoarce spre izbândă!

Doamne, nu pot răbda posturile, că îmi pare mai dulce carnea miercuri și vineri, am nevoie pentru sănătate, iar celelalte posturi sunt prea lungi. Nu înțeleg că postul aduce cea mai multă sănătate. Dacă postul ar fi o dietă... pentru sănătate, frumusețe, bani, poate ar fi mai ușor.

Doamne, iartă-mă pentru nerăbdarea mea! Ajută-mă, Doamne, să pot răbda tot ce îmi este de folos, iar ce îmi este dăunător să nu rabd, să schimb, să fiu mai bun!

Doamne, ajută-mă când sunt în vreme de pace și bunăstare să nu cad în nepăsare, să-mi găsesc o nevoie pe care să o fac cu drag!

Doamne, ajută-mă să rabd suferințele care sunt din voia Ta, pentru ca să pot învia și eu! Ajută-mă să cred că toate le pot cu Tine!

„Cred, Doamne, ajută necredinței mele!” (Mc. 9, 24)

Ajută-mă, Doamne, să răspund dragostei Tale!

Ce înseamnă „să-L iubești pe Dumnezeu din toată inima, din tot cugetul, din tot sufletul și din toată puterea ta” (Mc. 12, 33)? Asta înseamnă, dragi cititori, că trebuie să-L iubim pe Dumnezeu atât de mult, încât să nu mai rămână loc pentru a iubi pe altcineva sau ceva mai mult decât pe Dumnezeu; atât de puternic, încât nu mai avem dragoste pentru altceva, ci numai pentru Domnul! Trebuie să-L iubim pe Dumnezeu din adâncurile inimii, cu tot sufletul, cu întreaga ființă, astfel încât să nu mai putem iubi un alt „dumnezeu”!

Numai într-o astfel de dragoste vom avea adevărată fericire, desăvârșită pace cu noi înșine și cu lumea. Nu vom mai simți frică, teamă, deznădejde sau tristețe, deoarece Domnul Dumnezeu va fi în inima noastră, asemeni unui vânt cald de primăvară, care alungă gerul și dă viață frumuseții florilor!

Ajută-mă și învață-mă, Doamne, să Te iubesc cu adevărat!

Mare lucru este dragostea de Dumnezeu! Orice suflet Îl iubește pe Dumnezeu! Dar nu toate sufletele pot izvorî această dragoste față de Cel care le-a zidit! Izvorul inimii este blocat și dragostea nu poate să țâșnească afară! Trebuie să învățăm și să încercăm, să lăsăm măcar o mică gaură de ieșire, prin care să poată țârâi dragostea din inimă!

Aș putea asemăna, în acest context, dragostea cu un zmeu de hârtie, care s-a blocat între frunzele unui copac. Mai suflă câte un vânt și îl ridică puțin. Apoi suflă un vânt prielnic, statornic, prietenos și zmeul se avântă în azuriul văzduhului!

Dragostea de Dumnezeu nu te va lăsa niciodată să faci nici cel mai mic rău, nici celei mai mici făpturi! Dragostea de Dumnezeu te va învăța să iubești cu adevărat!

A-L iubi pe Dumnezeu înseamnă să ascuți de El, iar porunca Lui aceasta este: „Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta și pe orice om de lângă tine, ca pe tine însuși” (cf. Mt. 22, 37.39). Nu este vorba de egoism, de conservatorism, ci de puterea uimitoare de a iubi lumea, și această putere o capeți numai în dragostea lui Dumnezeu! Îi iubești pe toți, în virtutea dragostei de Dumnezeu!

Lăsați, dragi cititori, să sufle vântul rugăciunii, al nădejzii și al faptelor bune în inima voastră; astfel, ea se va simți liberă și presiunea acestui vânt nu o va apăsa, ci o va ridica în sus, spre Libertate, spre Dumnezeu!

Și să nu uităm niciodată: iubirea este cea mai mare minune din lume! Cine iubește cu adevărat, acela este mare făcător de minuni!

Sunt daruri pe care trebuie să ți le iei singur

Dumnezeu are două feluri de daruri:

1. Daruri pe care le împarte în fiecare clipă;
2. Daruri pe care, ca să le ai, trebuie să te duci să ți le iei singur!

Noi am primit în dar viața, pământul, aerul, lumina, apa, izvoarele și toată natura cu frumusețea ei splendidă!

Am primit înger păzitor personal și suntem călăuziți și vegheați în fiecare clipă de Bunul Dumnezeu, acesta fiind cel mai de preț dar!

Am mai primit de la Dumnezeu, prin curățirea sufletului, odată cu haina botezului și prin ungerea cu Sfântul Mir, darurile cele mai frumoase și necesare unui om desăvârșit. Dar odată cu fiecare alegere, voind răul și fiind departe de lucrarea binelui, am pierdut aceste daruri, pe măsura depărtării noastre de dragostea față de Dumnezeu și față de oameni.

Aceste daruri: înțelepciunea, cunoștința, discernământul, dreapta socoteală, credința, nădejdea, evlavia, bucuria, iertarea, pacea, liniștea sufletească, puterea voinței, bucuria de a te jertfi, capacitatea de a ajuta, de a iubi, sunt daruri de la Sfânta Biserică și fiecare dintre noi își poate reînnoia sufletul cu ele!

La Biserică, unde Dumnezeu este prezent în mod deosebit, primiți în dar prin Sfintele Liturghii și slujbe vindecare, sănătate, întărire trupească și sufletească și tot de ce aveți nevoie.

Dumnezeu nu dă aceste daruri dacă omul nu le cere, dacă nu vine să le ia, ca să nu știrbească libertatea deplină a omului! Dumnezeu dăruiește după intenția, dorința și lucrarea omului, de a fi bun!

Darul tău te așteaptă la Biserică! Dumnezeu stă așteptând cu mâna deschisă și spune: „Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi!” (Mt. 11, 28)

Nu există nimeni și nimic în viață mai important ca Dumnezeu

Omul dintotdeauna a simțit necesitatea unei prietenii cu Divinitatea și legătura cu Cineva, cu ceva, pentru ocrotire și siguranță, însă nu întotdeauna recunoaște acest fapt.

Sunt sigur că orice om este tentat să apeleze la Dumnezeu. Credincios sau necredincios, ateu sau păgân, om bun sau rău-tăcios, într-o situație critică numaidecât va striga la Dumnezeu. Dumnezeu este divinitatea supremă, care își are locul în psihologia dependentă a omului. Ne spune filosofic Sfântul Nicolae Velimirovici că, „negreșit, și cel mai rău om își aduce aminte de Dumnezeu de trei ori în viață: când vede pe cel drept că suferă din vina lui, când el însuși suferă din vina altuia și când îi sosește ceasul morții”.

Omul este stăpânul creaturii, dar a pierdut această înțeleaptă libertate, de a supune toate. El a fost pus stăpân, de Creatorul tuturor, și numai o relație bună cu acest Creator poate readuce înțelepciunea, poate reface stăpânirea armonioasă a lumii!

Întotdeauna când ești într-o situație critică, te gândești la cineva mai mare și mai puternic decât tine! Cauți ajutor mai presus de tine numai atunci când te confrunți cu o problemă gravă, sau când nu găsești *tu însuși* ieșirea dintr-o situație, și e demn de atenție faptul că numai atunci cauți sprijin la cineva mai puternic. Poate că este bine că te descurci în foarte multe singur, că ești independent, dar uităm cel mai important lucru! Uităm cui să mulțumim pentru reușită și cui să ne adresăm pentru ajutor!

Foarte frumos împarte acțiunile noastre cotidiene în trei categorii Părintele Atanasie Ștefănescu: „În viață operăm cu trei categorii de valori: esențiale, importante și secundare. Esențiale sunt credința și legătura cu Dumnezeu, care-i dau omului verticalitate, echilibru, pace. Importante sunt familia și profesia. Secundare sunt cele care țin de biologic: reproducere, nutriție, distracție... Și închei cu amărăciune: Problema majoră este că azi oamenii trăiesc în secundar...!”.

Uităm lucrul de căpetenie, *relația noastră cu Dumnezeu*, și astfel ajungem la excluderea lui Dumnezeu din viața noastră și